

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการ
การเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุกสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

สุดใจ เขียนภักดี* เกียรติวัฒน์ วัชฎากาญจน์ เทพนคร ทาคง วัยวุฒิ พรหมจีน และศิริวัฒน์ ฉัตรเมธี

อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

THE ACHIEVEMENTS DEVELOPMENT FOR CURRICULUM AND LEARNING
MANAGEMENT SCIENCE USING THE ACTIVE LEARNING METHODS FOR
UNDERGRADUATES OF SUVARNABHUMI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

Sudjai Kianpakdee* Kiattiwat Watchayakarn Tepnakorn Takong Vaiyavut Promcheen

and Siriwat Chaimatee

Lecture of Faculty of Educational and Liberal Arts, Suvarnabhumi Institute of Technology

*Corresponding author E-mail: moosudjai@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 23 สิงหาคม 2565

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 8 พฤศจิกายน 2565

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 17 ธันวาคม 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุกสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรายวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ(%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า 1) คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.66; S.D. = 0.46) 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69 และหลังการเรียนมีค่าเฉลี่ย 18.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ

93 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$; S.D.= 0.37)

คำสำคัญ : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก

Abstract

The objectives of this research were to 1) The learning management of achievement development for curriculum and learning management science by using the active learning methods for undergraduate students; 2) Compare academic achievement before and after classes using the active learning methods for undergraduate students; and 3) Study satisfaction with curriculum and learning management science using the active learning methods for undergraduate students. The samples used in this research included 30 undergraduate students which was obtained through purposive sampling. Guidance learning management is combined with proactive learning management: 1) A learning management plan of curriculum and learning management science using the active learning methods for undergraduate students; 2) Pre and post study achievement tests are 30 selective responses with a confidence value of 0.85; and 3). Statistics used to analyze data include percentages, averages, Standard Deviations. (S.D.) and t-test statistics.

The results of the study revealed that 1) Quality of learning management for Curriculum and learning management science by using active learning methods are of the highest quality ($\bar{X} = 4.66$; S.D. = 0.46) ; 2) The comparing student achievement showed that pre-school achievement averaged 13.80 points, representing 69 percent, and after school averaged 18.60 points, representing 93 percent, which was statistically significantly higher than pre-school at .05; and 3) The satisfaction with curriculum and learning management science using active learning methods were at the highest level ($\bar{X} = 4.81$; S.D.= 0.37).

Keywords : The achievements development, Active Learning Methods.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผัน (Disruptive Change) อันเป็นผลมาจากการพลิกผันของเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้โลกมีลักษณะเป็นโลกยุคคุก้า หรือ VUCA World ตลอดจนการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสิ้นเชิงเหมือนในอดีตที่ผ่านมา จำเป็นอย่างยิ่งที่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจะต้องเรียนรู้ปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนจึงต้องพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะวิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาเกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ (วิจารณ์พานิช, 2555) การจัดการเรียนรู้ เปรียบเสมือนการนำแผนที่เตรียมไว้ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร โดยการจัดการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา แต่ละชั้นปีให้กับผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติหรือฝึกทำจนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ของแต่ละวิชา โดยอาจารย์ผู้สอนต้องส่งเสริมให้มีระบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการพัฒนาให้กับผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ

สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) เปิดสอนในระดับปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรและศิลปศาสตรบัณฑิต ประกอบด้วย 3 สาขา ได้แก่ 1) สาขาการศึกษาปฐมวัย 2) สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจระหว่างประเทศ 3) สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อธุรกิจ และ ระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ประกอบด้วย 2 สาขา ได้แก่ 1) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา 2) สาขาวิชาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ โดยมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สามารถนำองค์ความรู้ ทักษะ เจตคติ เสริมทักษะด้านการวิจัย โดยจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงและความต้องการโดยใช้หลักการทฤษฎีสมัยใหม่ เน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานและมีสมรรถนะในการทำงานเป็นพลเมืองชั้นนำของสังคมและภาคอุตสาหกรรม (แผนยุทธศาสตร์ 5 ปี, พ.ศ.2563-2567) จากนโยบายดังกล่าว จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คณาจารย์ผู้สอนทุกท่านต้องมีการพัฒนา การจัดการเรียนรู้ อย่างหลากหลายเพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียนรู้ และสามารถจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

วิชาหลักสูตรและวิทยาการจัดการเรียนรู้ เป็นวิชาเอกบังคับของการศึกษาศาสตรสาขาการศึกษาปฐมวัย วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักศึกษารู้และเข้าใจ เนื้อหาของวิชาที่สำคัญ ได้แก่ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน องค์ประกอบของหลักสูตร และการจัดประสบการณ์และกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตร เป็นต้น จากเนื้อหาดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการพัฒนาวิธีการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลายเพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียนรู้ เพื่อส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งในปัจจุบันการสอนโดยส่วนใหญ่มีรูปแบบการสอนแบบออนไลน์ซึ่งเต็มไปด้วยข้อจำกัด ที่ผู้สอนและผู้เรียนขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน และการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ ครูผู้สอนจะเป็นฝ่ายบรรยายโดยผู้เรียนไม่พูดคุยโต้ตอบกับผู้สอน หรืออภิปรายกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเหมือนที่เคยทำในชั้นเรียน

ปกติ จึงทำให้ธรรมชาติในการเรียนรู้ผิดไปจากเดิม นักศึกษาขาดสมาธิมีความกระตือรือร้นในการเรียนน้อยลง และมักทำกิจกรรมอื่นในระหว่างที่มีการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธาวิ จำเนียร และ กรกฎ จำเนียร (2561) พบว่า การจัดการเรียนการสอนทางไกลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ยังไม่ประสบผลสำเร็จและมีข้อแก้ไขจำนวนมาก เนื่องจากขาดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน ส่งผลให้คุณภาพการเรียนการสอนและการส่งเสริมสมรรถนะ พื้นฐานที่สำคัญของผู้เรียนด้อยกว่าการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน และสอดคล้องกับมนัสนันท์ บุตรสอน (2558) กล่าวว่า ผู้เรียนอาจจะขาดความสนใจในบทเรียน หากเนื้อหาและรูปแบบที่น่า สนองไม่น่าสนใจและอาจทำให้เกิดปัญหาในการพัฒนาความฉลาดทาง อารมณ์ (E.Q.) ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม เพราะการเรียนแบบออนไลน์นั้น เป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเองโดยไม่ได้พบเพื่อนและครูผู้สอน และถ้าครูผู้สอนสอนไปตามรูปแบบปกติยิ่งจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์อ่อนลง จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก มาใช้ในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การเรียนรู้แบบใฝ่รู้ การเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้จากประสบการณ์ การจัดประสบการณ์แบบปฏิบัติการ การเรียนรู้แบบกระตือรือร้น การเรียนรู้แบบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีโอกาสมือปฏิบัติมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Bonwell & Eison. (1991) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียน โดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่มีวิธีสอนและใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เน้นสร้างความรู้และความเข้าใจ ค้นหาความคิดใหม่ๆ ด้วยตนเองและสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่น

จากสภาพของปัญหาและประเด็นดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก มาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์และพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้องได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุกสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักสูตรและวิทยาการ การจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี โดยใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกของ Baldwin ; & Williams.(1988) ได้เสนอขั้นตอนการ จัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) ไว้ 4 ขั้น ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมพร้อมเป็นขั้นที่ผู้สอนนำผู้เรียนเข้าสู่เนื้อหา โดยการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการอยากที่จะเรียนรู้ 2) ขั้นปฏิบัติงานกลุ่ม เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มย่อย เพื่อทำงานร่วมกัน และ สรุปความคิดเห็นของกลุ่ม อีกทั้งต้องแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างกลุ่มอื่น ๆ โดยที่ผู้สอนต้องเสริมข้อมูลให้สมบูรณ์ 3) ขั้นประยุกต์ ใช้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด หรือทำแบบทดสอบหลังเรียน 4) ขั้นติดตามผล เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าอิสระเพิ่มเติม และ แนวคิดทฤษฎีของ Bonwell and Eison.(1991) ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และผู้เรียนกับผู้เรียน โดยวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่มีวิธีสอนและใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เน้นสร้างความรู้และความเข้าใจ ค้นหาความคิดใหม่ๆ ด้วยตนเองและสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่น จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาปฐมวัย สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาปฐมวัย สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ ที่ลงทะเบียนเรียน วิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาปฐมวัย สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ จำนวน 30 คน โดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง มีคุณสมบัติที่กำหนดดังนี้ เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน วิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 และมีความเต็มใจและให้ความร่วมมือเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า 80% ของเวลาเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชา PET 211 หลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนประกอบด้วยหน่วย การเรียนรู้ จำนวน 10 หน่วย เวลาเรียน 18 สัปดาห์ ได้แก่ 1) ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร 2) หลักสูตรแบบต่าง ๆ 3) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) องค์ประกอบของหลักสูตร 5) การจัดประสบการณ์ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักสูตร 6) การใช้หลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น 7) การเลือกใช้แหล่ง วิทยาการเสริมหลักสูตร 8) การบริหารหลักสูตร 9) การสร้างและการพัฒนาหลักสูตร 10) การประเมิน หลักสูตร โดยมีองค์ประกอบของแผน ได้แก่ 1) 1. สาระสำคัญ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. สาระการเรียนรู้ 4. กิจกรรมการเรียนรู้ 5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 6. การวัดและประเมินผล

2. แบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก ตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและกิจกรรมมีความสอดคล้องกับ จุดประสงค์ของการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการ วัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตาม แบบของลิเคิร์ท (Likert) จำนวน 10 ข้อ เป็นคำถามชนิดปลายปิด มีเกณฑ์ยอมรับที่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีความเหมาะสม ระดับ มากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม ระดับ มาก
2.50-3.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม ระดับ ปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม ระดับ น้อย
1.00-1.49	หมายถึง	มีความเหมาะสม ระดับ น้อยที่สุด

2.1.การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของ แบบประเมินคุณภาพ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการสร้างแบบทดสอบที่ดี และศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการเรียนรู้รายวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ วิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก จำนวนทั้งหมด 30 ข้อ ลักษณะเป็นปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจ การนำไปประยุกต์ใช้ และการวิเคราะห์ โดยนำแบบทดสอบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน,ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลจำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นนำผลการพิจารณาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง เลือกข้อสอบที่มี ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ผู้วิจัยเลือกแบบทดสอบด้านความรู้ ความเข้าใจ และวิเคราะห์ ที่มีค่าผ่านเกณฑ์ รวมจำนวน 30 ข้อ

3.3 ผู้วิจัยนำผลคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) ของ ข้อสอบ คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายตั้งแต่ .20 -.80 ค่าอำนาจตั้งแต่ .20 -1.00 โดยเลือกข้อสอบที่ได้ เกณฑ์ตามมาตรฐานไว้จำนวนทั้งหมด 30 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำนวณโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Reliability) ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.81 ซึ่งมีคุณภาพอยู่ในระดับดี

4. แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีความพึงพอใจ และศึกษาข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม โดยพิจารณาความสอดคล้องรายข้อคำถามโดยเลือกข้อคำถามที่มี ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 10 ข้อ เป็นคำถามชนิดปลายปิด มีเกณฑ์ยอมรับที่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 10 ข้อ เป็นคำถามชนิดปลายปิด มีเกณฑ์ยอมรับที่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยคะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
2.50-3.49	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.3 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริง โดยนำไปทดลองกับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นได้นำผลมาวิเคราะห์ หาค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถาม โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกที่มีเทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน นำมาชี้แจงจุดประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง เป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม (One Group Pretest Posttest Design) จำนวน 30 คน นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทำการทดสอบก่อนเรียน กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ

3. ทำการจัดการเรียนการสอน รายวิชาหลักสูตรและวิทยาการจัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกที่มีเทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ

4. เมื่อสิ้นสุดการเรียน ผู้วิจัย ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักศึกษากลุ่มเดิม ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ชุดเดิมจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ

5. ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก หลังจากสิ้นสุดการทดลอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง แบบประเมินได้รับคืน จำนวน 30 ชุดคิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการประมวลผลข้อมูล โดยใช้สถิติ และวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การประเมินหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้และการวิเคราะห์ความพึงพอใจโดย โดยใช้ค่าสถิติการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. การวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบโดยการหาดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม IOC ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (D) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้วิธีการของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR-20

3. วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
4. การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าความแตกต่างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยค่าทางสถิติ t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุกสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ โดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุกสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อ	ประเด็นการพิจารณา	ระดับความเหมาะสม		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	การออกแบบการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์	4.80	0.40	มากที่สุด
2.	สร้างเสริม ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ให้กับนักศึกษา	4.80	0.40	มากที่สุด
3.	มุ่งใจให้เกิดการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้แบบบรรยายปกติ	4.80	0.40	มากที่สุด
4.	ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอน	4.80	0.40	มากที่สุด
5.	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดสร้างสรรค์ และการแสดงออก	4.60	0.49	มากที่สุด
6.	เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.50	0.50	มากที่สุด
7.	ฝึกให้นักศึกษามีความคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหากลุ่มร่วมกัน	4.80	0.40	มากที่สุด
8.	ส่งเสริมให้มีความซื่อสัตย์ รับผิดชอบในงานที่มอบหมาย	4.60	0.49	มากที่สุด
9.	สื่อการสอนมีอุปกรณ์ทันสมัยส่งผลต่อการเรียนรู้	4.47	0.56	มาก
10.	รูปแบบการประเมินผลการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.43	0.62	มาก
ผลเฉลี่ยรวม		4.66	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D.= 0.46) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน คือการออกแบบการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์, สร้างเสริม ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ให้กับนักศึกษา, มุ่งใจให้เกิดการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้แบบบรรยายปกติ, ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอนและฝึกให้นักศึกษามีความคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหากลุ่มร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D.= 0.40) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนวิชาหลักสูตรและวิทยาการ
การจัดการเรียนรู้ ด้วยค่าทางสถิติ t-test

การทดสอบ	จำนวน ผู้เรียน	คะแนนเต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	t	p
ก่อนเรียน	30	20.00	13.80	69	-	
					18.463*	0.000
หลังเรียน	30	20.00	18.60	93		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน ด้วยค่าทางสถิติ t-test พบว่าผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 18.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93 สูงกว่าผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 13.80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกสำหรับ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี

ข้อ	ประเด็นการพิจารณา	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	การเตรียมความพร้อมของกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.87	0.34	มากที่สุด
2.	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์	4.87	0.34	มากที่สุด
3.	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมพัฒนาความรู้และทักษะดีขึ้น	4.90	0.30	มากที่สุด
4.	การจัดกิจกรรมแบบเชิงรุกกระตุ้นให้เกิดกระบวนการกลุ่ม	4.83	0.37	มากที่สุด
5.	ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนมีความชัดเจน	4.87	0.34	มากที่สุด
6.	ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียน	4.83	0.37	มากที่สุด
7.	สื่อการสอนมีอุปกรณ์ทันสมัยส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้	4.80	0.40	มากที่สุด
8.	ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.53	0.50	มากที่สุด
9.	สถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.73	0.44	มากที่สุด
10.	นำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง	4.93	0.25	มากที่สุด
ผลเฉลี่ยรวม		4.81	0.37	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก โดยประเมินจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่า มีค่าเฉลี่ย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X} = 4.81$, S.D.= 0.37) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$, S.D.= 0.25)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลวิจัย เรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ รายวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ พบว่า

1. คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D.= 0.46)
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน ด้วยค่าทางสถิติ t-test พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 18.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93 สูงกว่าผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 13.80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก ประเมินจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D.= 0.37)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า

1. คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาหลักสูตรและวิทยาการการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเชิงรุก ประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D.= 0.46) แสดงให้เห็นว่าการออกแบบการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกที่มีวิธีสอนและใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ สร้างเสริม ทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ให้กับนักศึกษา จูงใจให้เกิดการเรียนรู้มากกว่าการเรียนแบบบรรยายปกติ ส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอนและฝึกให้นักศึกษามีความคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหากลุ่มร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด หลังการได้รับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active learning) ดีขึ้นทั้งในด้าน การทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียน การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกเพื่อสะท้อนความคิดเห็นร่วมกัน จากการสังเกตและ ประเมินของผู้สอน ผู้เรียนทุกคนมีความสนใจในการเรียน มีความรับผิดชอบ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำงานกลุ่มซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้บ่งชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนมีการพัฒนา ทางการเรียนรู้ไปในทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนการเรียนรู้ที่ดีมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ นนทลี พรธาดาวิทย์ (2559) กล่าวว่า ผู้สอนที่ประสิทธิภาพควร พัฒนาทักษะ 3 ด้าน คือ ความรู้เกี่ยวกับการสอน ความเข้าใจในเรื่องที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้และ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และทักษะจาก ผู้สอนไปยังผู้เรียน ผู้สอนควรออกแบบรูปแบบการสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่ผู้เรียนและชั้นเรียน ไม่ใช่เป็นเพียงผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเนื้อหาเท่านั้น แต่ เป็นผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหา ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ความเชื่อมั่น และเป็นนักคิดที่ไม่

หยุดนิ่ง เมื่อการ เรียนมีบรรยากาศเชิงรุกย่อมทำให้ผู้เรียนสามารถ จดจำเนื้อหาได้นานและสามารถนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ได้บริบทต่าง ๆ

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน ด้วยค่าทางสถิติ t-test พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 18.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93 สูงกว่าผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 13.80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 แสดงให้เห็นว่าผลของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำข้อสอบได้คะแนนสูงมากกว่าเดิม นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน มีความ รับผิดชอบ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำงานกลุ่มซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้บ่งชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนมีการพัฒนา ทาง การ เรียนไป ในทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนการ เรียนที่ดี มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาณัญญา ศิริภรธาดา (2553) ที่พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมทางการเรียนก่อน และหลังการทดลองใช้การสอนแบบมีส่วนร่วมดีขึ้น ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้แบบมี ส่วนร่วม (Active Learning) กระตุ้นให้เกิดการเรียนแบบกระบวนการกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษาแต่ละคน ทราบจุดเด่นจุดด้อยของผู้อื่น และ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม มีการกล้าแสดงออกกล้าแสดง ความคิดเห็น วิเคราะห์ รวมถึงมีวางแผน กลั่นกรอง ซึ่งกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ แบบเชิงรุก เป็นการช่วยเหลือให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้มากกว่าการสอนโดยวิธีบรรยายแบบปกติ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รลิตา รักสกุล, สุวรรณ สมบุญสุขโข, และก้องกาญจน์ วชิรพจน์ (2558) ได้ศึกษา เรื่อง สัมฤทธิ์ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้ Active learning ของ นักศึกษาในรายวิชา การบริหารจัดการยุคใหม่และภาวะผู้นำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลการ เปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดย ใช้ Active learning หลังการจัดการเรียนการสอนมีคะแนนจากการทดสอบสูงกว่าก่อนการจัดการ เรียน การ สอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก โดยประเมินจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D.= 0.37 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมนี้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด การเตรียมความพร้อมของกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม , การจัดกิจกรรมแบบเชิงรุก กระตุ้นให้เกิดกระบวนการกลุ่ม, ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนมีความชัดเจนส่งเสริมและเปิด โอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในชั้นเรียน เป็นการเรียนที่นักเรียนสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการคิดด้วย ตนเอง ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติ มีความตื่นตัวในกิจกรรมด้านการรู้คิด (Cognitive Activity) และ กระตือรือร้น ในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ เกิดความเข้าใจ รวมไปถึงการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ได้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้ไปบูรณาการใช้ในการชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เดชดนัย จัวยุม และคณะ (2558) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชา

ทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัส วิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning). พบว่า พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาหลังการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมดีขึ้นทั้งในด้านการทำงานเป็นกลุ่มและมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักศึกษา สูงกว่าก่อนเรียน และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน มีความรับผิดชอบ มีการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการทำงานกลุ่มเพิ่มขึ้น อาจารย์ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา จึงควรนำวิธีการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกครั้งนี้ ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

2. อาจารย์ผู้สอนควรนำผลการประเมินผลความพึงพอใจที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกครั้งนี้ นำไปพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้เรียนต่อไป โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายในการเรียนการสอนเพิ่มขึ้นเพื่อให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น และมีความสนใจที่อยากจะร่วมกิจกรรมมากกว่าการสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบการประเมินผลที่มีการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก ของนักศึกษาในสาขาอื่น ๆ เพื่อเป็นการต่อยอดให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาต่อไป

2. ควรมีศึกษาการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา ในด้านทักษะต่างๆ เพิ่มขึ้น ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

นนทลี พรธาดาวิทย์. (2559) *การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ทริป

เพ็ล เอ็ดดูเคชั่น,

ญาณัญญา ศิริภักธธาดา. (2553) *การพัฒนาพฤติกรรมกรเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการเรียนวิชา หลักการตลาดโดยการสอบแบบมีส่วนร่วม (Active Learning)*. รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

เดชดนัย จุ้ยชุม, เกษรา บ่าวเข้มซ้อย และศิริกัญญา แก่นทอง. (2559). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัส วิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning)*. นราธิวาส: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์.

- มนัสนันท์ บุตรสอน (2558) การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การใช้โปรแกรมนำเสนอข้อมูล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- เมธาวี จำเนียร และ กรกฎ จำเนียร. (2561). ประโยชน์ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการใช้สื่อออนไลน์ในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนในจังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารราชพฤกษ์*, 16 (3), 113-121.
- รสิตา รักสกุล, สุวรรณ สมบุญสุข, และก้องกาญจน์ วชิรพจน์. (2558). สัมฤทธิ์ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้ Active Learning ของ นักศึกษาในรายวิชาการบริหารจัดการยุคใหม่และภาวะผู้นำมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ใน *รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2559 (RSU National Research Conference 2015)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- สถาพร พงษ์พิบูล. (2558). *คุณภาพผู้เรียน เกิดจากกระบวนการเรียนรู้*. สาระแก้ว: คณะเทคโนโลยี การเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.
- สำนักงานฝ่ายวางแผนและบริหาร สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ. (2561). *แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะ 5 ปี พ.ศ.2563-2567*. สมุทรปราการ: สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ
- Baldwin, J., & Williams, H. (1988). *Active learning: A trainer's guide*. England: Basil Blackwell.
- Bonwell & Eison. (1991). *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom*. ERIC Digest. Washington D.C. :ERIC Clearinghouse on Higher Education.
- Meyers, C.; & Jones, T. B. (1993). *Promoting Active Learning: Strategies for the College Classroom*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Sherman. S. J.; & Sherman. B. S. (2004). *Science and Science teaching*. Westport: Greenwood Press.